

Торонтонський університет видав
монументальний каталог

Торонто. — Пресове Видавництво Торонтонського університету опублікувало недавно двотомову монументальну працю п. н. «Українська бібліотека Торонтонського університету: Каталог фондів».

Що обсягнуло 1,900-сторінкову студію упорядкував д-р Павло Р. Магочий при допомозі Надії Одети-Дякун та дорадчого комітету професорів і бібліотекарів, в склад якого увійшли: проф. Богдан Будурович, Андрій Григорів, проф. емеритус Юрій С. Н. Луцький, Люба Пендзей, Мері Стівенс та Василь Верига.

Каталог об'єднує 11,000 репродукцій каталогових карток, які репрезентують 13,000 томів з усіх ділянок українознавчих студій, що знаходяться в системі бібліотеки Торонтонського університету. Ця праця, однак, є щось більше як каталог. Це є перший найбільш вичерпний супровідник до українознавчих студій, якого немає ще ніде.

Матеріал поділено на 31 предметних розділів та на 80 підрозділів, починаючи від головних предметів, таких як історія, етнологія, мова й література до таких предметів як музика, мистецтво, релігія та археологія. Це означає, що коли хтось зацікавлений, наприклад, українськими письменниками, чи композиторами, може знайти не тільки їхні власні твори, але також усі праці про їхню творчість, зібрані в одному місці. Також, якщо хтось зацікавлений, наприклад, темою середньовічної Київської Русі, чи жидів в Україні, він може відразу одержати всі бібліографічні інформації відносно цього предмету.

В цьому сенсі каталог українців є концентрованим посібником для студентів та науковців зацікавлених в усіх аспектах українського життя в минулому і в сучасності.

В каталозі є теж обширне методологічне введення та коротка історія Торонтонської колекції пера д-ра Магочого. Наприклад, Торонтонський університет має одну з найбагатших колекцій на Північно-американському континенті українських газет і журналів (кожний з них описаний з поданням повної інформації відносно річниць, чисел та випусків), музичних текстів та рідкісних книг.

Цей двотомовий для вської потреби вступний супровідник до українознавчих студій можна бути за 75 дол. від: University of Toronto Press, 5201 Dufferin St., Downsview, Ontario M3N 5T8.

В Чикаго відбудеться концерт
в честь І. Франка

Чикаго. — Правління Українського Літературного Фонду ім. І. Франка влаштує тут академію в честь Івана Франка в ювілейні роки свого патрона і в 30-ліття праці УЛФ в суботу, 7-го червня ц.р., о год. 7-й вечора в залі школи Шопена.

В програмі: доповіді, мистецьке читання творів І. Франка, виступ хору „Прометей“ парафії св. Володимира і Ольги.

На закінчення відбудеться вручення нагород письменникам, яким літературне жюри признало за їхні твори, що їх вони прислали на 7-ий Конкурсе УЛФ.

Правління признало поза конкурсом найвищий нагород сл. п. Василеві Стусові і Йосипові Терелі.

В програмі: доповіді, мистецьке читання творів І. Франка, виступ хору „Прометей“ парафії св. Володимира і Ольги.

На закінчення відбудеться вручення нагород письменникам, яким літературне жюри признало за їхні твори, що їх вони прислали на 7-ий Конкурсе УЛФ.

Правління признало поза конкурсом найвищий нагород сл. п. Василеві Стусові і Йосипові Терелі.

В програмі: доповіді, мистецьке читання творів І. Франка, виступ хору „Прометей“ парафії св. Володимира і Ольги.

На закінчення відбудеться вручення нагород письменникам, яким літературне жюри признало за їхні твори, що їх вони прислали на 7-ий Конкурсе УЛФ.

Правління признало поза конкурсом найвищий нагород сл. п. Василеві Стусові і Йосипові Терелі.

В програмі: доповіді, мистецьке читання творів І. Франка, виступ хору „Прометей“ парафії св. Володимира і Ольги.

На закінчення відбудеться вручення нагород письменникам, яким літературне жюри признало за їхні твори, що їх вони прислали на 7-ий Конкурсе УЛФ.

Правління признало поза конкурсом найвищий нагород сл. п. Василеві Стусові і Йосипові Терелі.

В програмі: доповіді, мистецьке читання творів І. Франка, виступ хору „Прометей“ парафії св. Володимира і Ольги.

ЗАПИТИ, ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТАМИ, ВІДПОВІДІ І УДІЛЕННЯ АБСОЛЮТОРІЇ ГОЛОВНОМУ УРЯДОВІ УНІОЗУ ВИПОВНИЛИ 2-й ДЕНЬ НАРАД

Дірборн, Миш. — Другий день нарад 31-ої Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу відкрито у вівторок 27-го травня 1986 року молитвою, яку відмовив о. дякон д-р Мирослав Ткач, а з уваги на те, що Конвенція відбувається все ще у післявеликодньому періоді усі присутні спільно відповіли „Христос Воскрес“.

Другий день нарад заповнився запитами і дискусіями над звітами Головного Уряду, в якій взяло участь 53 дискусантів. У запитах

та дискусії порушено ряд внутрішніх союзних справ як також загальноукраїнських та громадських. У дискусії зокрема були заторкнені справи УНІОЗУ, як стипендій, фінансів в загальному, створення відділу про дажу забезпечення його персоналу, „Свободи“ та інших.

У ранній сесії учасники Конвенції вшанували окремою церемонією і повстанням з місць Головного Отамана Симона Петлюру з приводу 60-річчя його трагічного вбивства на вулицях Парижу.

Обрано також склад двох Конвенційних комісій, а це Комісії просьб і скарг, до якої увійшли: Марія Кульчицька, Василь Євтушенко, Микола Задольний, Євген Волошин і Михайло Шпонтак.

Секретарську комісію обрано в такому складі: Роман Гарас, Михайло Захарчук, Юліан Юринець, Тарас Сливинський, Михайло Дідух і Іван Яремчук.

Після обіду час був виповнений відповідями на запити, які зробили раніше дискусанти. Відпо-

відали за такою чергою: Зенон Сникл, Тарас Максимович, Володимир Квас, Євген Іванців, о. прот. Степан Біляк, Нестор Олесницький, Анатолій Дорошенко, Іван Геврик, Степан Гавриш, Уляна Дячук, Володимир Сохан, Глігорія Пашен, Мирон Куропась та Іван Фліс.

На закінчення нарад уділено абсолюторію Головному Уряду при трьох „проти“ і кількох, що стрималися від голосування. Закінчено сесію відспіванням „Христос Воскрес“.

СОУК Менор коледжу влаштує
програму української культури

Дженкінс, Па. — Від суботи до четверга, 21-го до 26-го червня включно, відбудеться в Студійному Осередку Української Культури Менор-джуніор коледжу шестиденна програма п.н. „Переживання української культури“. Оплата за програму — 60 дол., за харчування і помешкання додатково 90 дол.

Ця програма придумана особливо для молоді українського походження, неохопленої українськими молодіжними організаціями, яка живе по малих містечках поза межами великих міст, чи більшого скупчення українців. Ця програма дасть надзвичайну нагоду поглибити своє знання з історії і культури України. Викладачі зосередяться на українській ЗСА, українській християнській духовності й українській музиці. Майстри народного мистецтва СОУК проведуть класи вишивання, кераміки, дереворізби і нашивання наміста.

Викладачі влігаться в історію українців у ЗСА з навісвітленням української імміграції, українців у Пенсильванії, визначних українців-американців та проблематику українського поселення. Вони навісвітять християнську спадщину України, візантійський обряд, особливі аспекти традицій української Церкви та зустріч християнства з до-хри-

стіянською Україною. Інші заняття будуть доповнені висвітленням відповідних фільмів. Програми будуть весті в англійській мові.

Лекції української музики включатимуть церковну музику, класичну, народні пісні, українські народні інструменти і український „пап-рак“. Програма теж включатиме фільми, дискусії, літературно-музичні програми і прогулянки до цікавих місць у Філадельфії. По додатковій інформації слід телефонувати на число (215) 885-2309, ек. 66, або писати на адресу: Manor Junior College, Fox chase Rd., and Forrest Ave., Jenkintown, Pa. 19046.

СОУК Менор джуніор коледжу є присвячений збереженню і популяризації українського народного мистецтва, спадщини і культури та включає музейну збірку, архів, бібліотеку і відділ академічних студій. Д-р Ігор Марчук є директором; Христина Хомин-Іжак з Вормінгтона, кураторка музейної збірки; Анна Максимович, бібліотекарка, і Сестра Марія Розмаринович, ЧСВВ, адміністративна асистентка СОУК. По інформації про СОУК і його діяльність слід звертатися на число: (215) 885-2360, ек. 66. По інформації в справах музейної збірки слід звертатися на число: (215) 885-2360 ек. 64.

Відбудуться стейтові іспити
з української мови

Нью Йорк. — 26-го червня ц.р. о год. 9:00 ранку учні шкіл стейту Нью Йорк після односторонньої перерви матимуть нагоду отримати три стейтові кредити за знання української мови, якщо вони візьмуть та перейдуть стейтом затверджені іспити з цього предмету.

Іспити з української мови форматом є подібні до „рідженс“ іспитів з інших чужоземних мов, які виготовляє за затвердженням Департаменту освіти. Іспити ці можуть проводити лише школи наперед затверджені тим же Департаментом, а саме Гілдерленд біля Олбана, Пенсільд біля Рочестера, Рівісайд біля Баффало, академія св. Юра в Нью Йорку, академія Кришчен Брандеса в Сиракузах, Равнаві Веллі біля Союзівки та середні школи в Трой, Ютика, Гіксвилл та Сейкред Гарт в Йонкерсі. Учні цих шкіл можуть складати іспити з української мови, своєчасно зголошуючись до відділу чужих мов своїх шкіл, діти з інших шкіл можуть брати ці іспити в одній з вищезазначених шкіл за попереднім домовленням між дирекціями заінтересованих шкіл. Висота оплати за іспит вносить п'ять доларів, призначених на покриття видатків, зв'язаних з підготовкою та їх розсилкою.

Цьогорічні іспити з української мови приготували педагоги американських шкіл та шкіл українознавства Христина Подолук, Ольга Берча та Юлія Шпелаява, з Департаментом освіти під час затвердження іспитів співпрацювала Оксана Бакунь.

Дирекції шкіл, які планують давати іспити з української мови, повинні звертатися за куплетом іспитів на нещодапну адресу та отримати ім кількість розмножених у своїх школах: Guilderland Central High School, Guilderland Center, N. Y. 12085, Att. Mr. Frank Cicero — Chairman Foreign Languages Dept.

Якщо б були потрібні додаткові інформації про іспити, то проситися звертатися на адресу: Michael Heretz, 16 Venezia Ave., Albany, N. Y. 12203, tel.: (518) 456-2119.

В Нью Йорку відзначать 60-річчя
з дня смерті С. Петлюри

Нью Йорк, Н. Й. — В неділю, 1-го червня ц.р., о год. 2:45 по полудні, тут в залі школи Ашер Ліві, при Першій авеню між 11 і 12 вулицями, відбудеться, заходами Комітету Об'єднаних Українських і Американських Організацій, Відділ УККА, відзначення пам'яті Головного Отамана Симона Петлюри у 60-річчя його смерті від куль підсладного Москвою агента на одній з вулиць Парижу 25-го травня 1926 року.

У програмі цього пропагандного дня візьмуть участь: проф. Іван Самійленко — слово про С. Петлюру вокальний ансамбль „Промінь“ під керівництвом мгр Богдана Юзефіва, Стефа Назаркевич-Юзефіва, рецитатія, тенор Євген Титла — сольспів.

Квитки вступу в ціні \$ 17 дол. можна вже набувати в

українських крамницях „Арка“ і „Сурма“ і при касі вступу на залю.

Велична Духовна Академія

Юніон, Н. Дж. — У день Українського Патріярхату Патріярхально-Громадський Комітет українців у стейті Нью Джерзі в сорокову річницю переселення вшановує поклін катком ній Українській Церкві величною духовною академією, яка відбудеться в неділю, 1-го червня ц.р., о год. 4-й по полудні, в Кін коледжі в залі Вілкінс театру при Моріс авеню. В програмі виступатимуть: ред. В. Пасічак, о. Р. Мірчук, ред. О. Зінкевич, Марта Шраменко, Мірчак Худьо, студентка УМІ, хор „Думка“, С. Качарай — сольспівано і діти.

РІВЕНЬ РАДІАЦІЇ В ЧОРНОБИЛІ
ВСЕ ЩЕ ВИСОКИЙ

Москва. — Речники міністерства закордонних справ СРСР повідомили, що кількість жертв чорнобильської катастрофи досягла 19. Ще 18 осіб перебувають в тяжкому стані.

В Москві відбулася пресова конференція, на якій член урядової комісії віцепрезидент Академії Наук СРСР Євгеній Веліхов повідомив, що все ще існує небезпека нового виходу радіації з пошкодженого реактора. Він сказав, що урядова комісія закінчила розслідування катастрофи, однак по результатам буде повідомлено лише через кілька місяців. Академік сказав, що продовжує існувати небезпека радіоактивного зараження ґрунтових вод. „Я не хочу створювати ілюзії, що всі справи уже вирішені, — сказав він. — Ми будемо контролювати всю воду, особливо восени і весною“. Однак, за його словами, ситуація перебуває під контролем. „Я не думаю, що в даний час можна чекати якихось серйозних несподіванок“, — сказав Є. Веліхов.

Він вперше дав зрозуміти, що Москва по-новому почала дивитися на свою програму дальшого розвитку ядерної енергетики. „Те, що сталося в Чорно-

билі, вплине на наші рішення в ділянці майбутньої технічної і адміністративної політики“, — заявив Веліхов, але додав, що СРСР не відмовиться від планів подвоїти потужності своїх ядерних електростанцій в найближчі п'ять років.

Советські газети повідомили, що рівень радіації навколо четвертого реактора все ще є вищим від нормального і що близько від реактора дозволяється працювати лише тим, хто надійно захищений від радіації.

Веліхов дав зрозуміти, що населення зможе повернутися в 30-кілометрову зону навколо Прип'яті ще не скоро.

Однак советські засоби масової інформації і далі намагаються замовчувати питання про наслідки, які катастрофа може мати на десятки тисяч мешканців навколишніх місцевостей. Цим займаються західні спеціалісти. Один з них, інженер-електрик Пітер Бекман, вважає, що на початок липня від наслідків радіації повинно вмерти понад 1,000 осіб. Значна частина з них помере в зв'язку з тим, що уряд вчасно не інформував населення про небезпеку і не зразу евакуював людей з небезпечної зони.

В американському місячнику
появилася обширна
стаття про Україну

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У квітневому цьогорічному числі американського місячника п.з. „Світ і я“, що публікується у видавництві „Вашінгтон Таймс“ знаходиться об'ємна стаття п. н. „Українка в Америці“ пера журналістки Елоїзи Пеннен з Вашингтону і Галіні Міронюк українки з першого покоління українців американських горожан яка є старшим бібліотекером відділу історії імміграції університету Мінесоти.

Сімнадцять сторінок статті поділяють вичерпні інформації з історії України, релігії, культури і життя українців на терені ЗСА, прикрашені численними знімками з різних етапів українського життя на американському континенті, починаючи від цікавої знімки групи американців, в осередку яких стоїть перший український священник у ЗСА Агапій Гончаренко зі щоденником

„Свобода“ в руках. Численно заступлені так описом, які і знімками прояви українського культурного життя.

Стаття написана з повним знанням предмету та вивпнена фактами з усіх ділянок історії українського народу на батьківщині і на американському континенті кінчається зверненням уваги на вже близьке святкування Тисячоліття Хрищення України, що дасть нагоду запізнатися із тисячолітньою духовною і культурною спадщиною християнської України шлому світові, який, на думку авторки статті, цілковито невідомий трагічної історії України і її багатоті культурної і духовної спадщини. Адреса Видавництва, де можна купити „Світ і я“: The Washington Times Corp., 3600 New York Ave., N.E. Washington, D.C. 20002. Ціна примірника 10 ам. доларів.

Пропогатори української модерної музики

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Здається, що любов і плекання музики відбивається часом на вдачі та на обличчі тих, які нею живуть — інакше годі собі пояснити цю зовнішню гармонію і цей чар, який променює від нашої піаністки Люби Жук, коли вона сидить поруч нас у редакції „Свободи“ та розповідає про музичну працю свою та свого брата Іриня.

Цього року вони обидва активні включилися у відзначення Міжнародного року канадської музики, а видавця будучи пропаторами української модерної музики стараються тепер саме під знаком цього відзначення постійно включати у свої програми твори українсько-канадських музик.

Тут на першому місці висувають вони творчість відомого українського композитора Юрія Фіяли і в усіх цьогорічних концертах виконують його нові твори, написані на два фортепіяні.

Л. Жук вясняє нам, що хоча вона з братом йшли шляхом різними дорогами музичних зацікавлень і сьогодні навчання музикології на двох різних канадських університетах, вона в Монтреалі в університеті Мек-Гілла, а Іриня в Квінсе університеті в Кінгстоні, онта-ріо, якщо мова про концертування, вони тепер постійно виступають, разом граю-

На відвідинах у редакції „Свободи“ (зліва) піаністка Люба Жук з ред. Ольгою Кузьмович.

чи на два фортепіяні.

Саме при кінці місяця травня у них буде концерт у Парижі заходами канадської амбасди в рамках Міжнародного року канадської музики і там будуть вони грати твори Ю. Фіяли, як також українського композитора у Франції М. Кузана.

З цієї також причини, 3-го березня ц.р. мали вони концерт у МекГіллі університеті де грали вперше новостворену другу сонату Юрія Фіяли, а осінню планують у

рамках Міжнародного року канадської музики ряд концертів на терені Канади, в яких — як запевняє нас Л. Жук, — будуть завжди включати твори українських композиторів.

Вони обидва є глибоко переконані, що українську модерну музику за всяку ціну треба поширювати на міжнародному музичному ринку і вірні тому переконанні є постійно роблять. Ба, що більше, Л. Жук розповідає

(Закінчення на стор. 3)

ВІДБУДЕТЬСЯ
ВИШКІЛЬНИЙ
ПЛАСТОВИЙ ТАБІР

Нью Йорк, Н. Й. — Згідно із рішенням останнього Крайового Пластового З'їзду літом 1986 року, відбудеться Крайовий вишкільний табір для розвідувачів/розвідувачок в часі від 5-го до 20-го липня на Пластовій Оселі „Вовча Тропа“. На цей вишкільний табір приймають юнаків і юначок від 15-го року життя, учнів 9-ої до 12-ої класи, що мають добре знання української мови в слові та письмі, позитивне поручення зв'язкою і є зголошені до III-ої проби або вже здобули ступінь скоба/вірлиці.

Табір відкриває нагоду інтенсивного пластування, підготовки поодиноких точок III-ої пластової проби і іспитів вмілостей.

У програмі плануються триденна мандрівка, теренові гри, спортові змагання, спільні ватри і вогники та гутірки до III-ої проби.

Оплата від учасника 250 дол. Зголошуючись негайно на адресу Крайової Пластової Старшини в ЗСА при 144 Друга Авеню, Нью Йорк Н. Й. 10003.

Слід згадати, що такі крайові вишкільні табори для юнаків відбулися вже двічі в давніших роках, а це 1957 року під проводом тоді ст. пл. Миколи Кравця і в 1958 році під проводом ст. пл. Петра Содола.

У НЬО ЙОРКУ ВШАНОВАНО ШЕВЧЕНКА
НАУКОВОЮ КОНФЕРЕНЦІЄЮ

Зліва до права: Я. Падох, Ю. Шевельов, Ю. Луцький, Л. Плюш.

Торонто, Канада, говорив про „Зустріч Шевченка з Мазепою“. Звернув увагу що хоч на Заході Мазепа був надзвичайно популярний не як гетьман-державний муж, а романтичний герой, прив'язаний до коня, то Шевченко, захоплений у козацько-гетьманському періоді історії України насправді не присвятив Мазепі ні одної окремої поеми. Зате натякає на Мазепу в різних поемах. Проф. Луцький не погоджується з проф. Гравичем, наче би Шевченко солідаризувався з російським становищем що до підходу Шевченка до Мазепи. Навпаки Шевченко таврував Хмельницького за Переяславський договір і

прославляв Мазепу. Дослідники Шевченка повинні би дати ще аналіз ставлення Шевченка до всіх гетьманів України. Леонід Плюш у часово найдовший промови на вступі застерігав проти зараховування його до групи „революціонерів“ у підході до Шевченка. Він признається до школи конструктивістів. Ціла доповідь Плюша була присвячена Шевченкові, який захоплювався „шаманізмом“, — шаман, по-українськи-волх. Вплив шамана на Шевченка доповідає вбачає у преріжних поемах, як ось „Юродийний“, „Перебендя“, „Великий

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

ТРАНСЛЯЦІЯ ШОДЕНЬ

FOUNDED, 1893

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Консулат у Києві

На вершинній конференції президента Рєгена з кремлівським лідером (з офіційним титулом генерального секретаря компартії СРСР) Михайлом Горбачовим в листопаді минулого року, обидва учасники цієї конференції, не досягнувши найменшого порозуміння в найважливішій для світу справі — припинення перегонів у зброєнні — прагнули показати, що все ж конференція була „успішною”. Сказано тоді офіційно, що обидва лідери погодилися „щодо принципів”. З конкретних справ рішено пожажати торговельні і культурні взаємини. Рішено теж заснувати советський генеральний консулат у Нью-Йорку та американський генеральний консулат у Києві. Це вже стосується безпосередньо нас, духово найтісніше пов'язаних з Україною і тамошнім автохтонним народом.

Проблема американського представництва в Києві не нова. Свого часу дехто із земляків висловлював думку, що коли УССР є членом Об'єднаних Націй, то в Києві повинна би бути амбасада Америки. Переважав у нашій громаді інший погляд: УССР не фігурує у ніякому довіднику включно з поважними енциклопедіями як самостійна держава, тільки одна з 15-ох „союзних республік” Советського Союзу, хоча УССР має свій „уряд”, треба писати про нього в „лапках”, бо він не має ніяких прерогатив дійсного крайового уряду, не веде власної закордонної політики, бюджет включений до советської п'ятирічки, в усіх справах уряд підпорядкований Москві. Москва ж веде супроти цієї „республіки” політику національного геноциду. Московщина, повісивши збройний наступ проти Української Народної Республіки, вигравши війну зберегла назву „Української” Соціалістичної Радянської Республіки” з двох головних мотивів: 1) період Української Центральної Ради, Гетьманату і Директорії занадто глибоко вкоринив в українському народі почуття своєї державності, що би ризикувати завернути до експерименту з „Малоросійською Колегією” чи-подібним твором, що був би явкою провокацією і 2) Москва вважала, що зберігши назву УССР — це кращий тактичний шлях для повної русифікації України. Всі члени ОН з Америки включно знають це і знають, що Україна і Білорусь опинились в ОН тільки тому, що тоді, в 1945 році, Сталінові залежало на тому, щоб мати ще два голоси в ОН.

Проте намагання заснувати вдруге в Києві генеральний консулат Америки — це для України і розсіяних у діаспорі українців факт позитивний. Нам залежить на тому, щоб якнайбільше американців перестали дивитися на Україну очима російський істориків царської школи, які після упадку царату зайняли в американському високому шкільництві передові пісці й сформували американську уяву про Схід Європи згідно з теоріями тієї русотятської історичної школи. По нинішній день в американській пресі з „Нью Йорк Таймсом” у провіді появляються скандальні статті, які показують повний аналіфазетизм великої частини американського інтелектуального світу, як ось недавня стаття про 1000-річчя хрищення Росії, що його перевів „російський князь” Володимир Великий — Америка не хоче третьої світової війни, але не хоче її й Москва і ніхто тверезий у широкому світі. Тому відбуваються вершинні й інші конференції і тому задля „добрих зв'язків” з Кремлем стаються такі спожаління гідні події, як видача Мирослава Медведя большевикам чи видача Дем'янука Ізраїлеві.

Але поруч із цим в американській державній верхівці є вже розуміння величезної ваги України з її територією і населенням та тисячолітньою християнською культурою, і в державній верхівці здають вже справу, що генеральний консулат ЗСА у столиці України мусить бути конструктивною станицею — і для Америки і для України та українців. І тому призначено на генерального консула досвідченого дипломата, доктора економічних наук, який кілька років перебував уже в амбасаді в Москві, пізнав вже докладно большевицьку систему і який знає історію Сходу Європи. Це вже традиція американської дипломатичної служби, що кожний репрезентант ЗСА докладно знайомиться проблемами країни і народу, куди він виїздить на відповідальний пост. Д-р В. Кортні мав уже зустрічі з українською громадою у Вашингтоні, Філадельфії і Нью-Йорку, відвідав Український Народний Союз, пізнав українських професіоналів різних фахів і знає українську проблематику. Генеральний консул у Києві підчинений амбасаді у Москві, а амбасада у Москві веде політику Вашингтону. Але в вузьких межах своєї компетенції, американський консулат у Києві і його керівник буде займатися не тільки пожажанням торговельних взаємин, але й зацікавиться культурою в Україні і наші туристи, американські громадяни, які їдуть на Україну будуть краще почувати себе знаючи, що у Києві є генеральний консулат ЗСА. Катастрофа в Чорнобилі спаралізувала туристичний рух. Але життя пливе і плістиме. Майбутність покаже, чи пошастить д-рові Кортні перевести його амбітні плани, про які була мова у „Свободі”. Українці — американські громадяни — бажають йому якнайкращих успіхів.

Від чотирьох тижнів не сходять із сторінок світової преси та екранів телебачення, драматичні вістки про ядрову катастрофу, що трапилася, мабуть 28-го квітня в атомовій електростанції Чорнобиль, 80 миль на північ від Києва. Цю катастрофу спричинив вибух одного з її головних атомових реакторів, що розірвав його зовнішню металеву оболонку та дах над реактором, даючи змогу масового витіку радіоактивних газів у навколишнє.

На думку західних атомових спеціалістів, причиною вибуху був недолік або пошкодження водного охолодження реактора. У висліді температура реактора, за 10-12 годин, піднялася поверх температури топлення металів, та довела до спалення та горіння графітного стрижня, а згодом до вибуху реактора.

До поглиблення цієї катастрофи причинилася у великій мірі, відсутність залізобетонної побудови реактора, яка могла б спинити швидке поширення радіоактивного випромінювання, жертвою якого впала, в першій мірі, обслуга електростанції, а згодом мешканці міст Чорнобиля та Прип'яті!

Слід припускати, що радіоактивним випромінюванням зістала затруєна навколишня рослинність, дріб, скот та вода в Дніпрі, Прип'яті, та суміжним водосховищем, що постачає питну воду для водогінної системи столиці. Тому менше важливим є те скільки досі згинуло людей, але скільки з них згине за 1, 5, 10, 20 чи

Лев Ящукевич

НУКЛЕАРНИЙ КОШМАР В УКРАЇНІ

30 років, та чи Україна буде очищена від радіації чи радше стане новою Гіросімою. Бо радіація входить у біологічну систему людини й важко наперед передбачити її наслідки на здоров'я та можливість захворювань у майбутньому.

Щоб зрозуміти цілу глибину важливості техногенної катастрофи в Чорнобилі, слід мати на увазі, що електростанція в Чорнобилі — не тільки одна з найбільш потужних, але й одна з найстаріших атомових електростанцій в цілому Советському Союзі.

Вона була побудована в 1972 році та за оригінальним планом мала включати чотири ядерні реактори, потужністю 1,000 мегатонів (один мільйон кіловатів) кожний, себто разом чотири мільйони кіловатів. Цифра майже приголомшувала. Не зважаючи на це велику потужність, енергетичне правління проголосило, що в 1980 році план побільшення потужності Чорнобильської електростанції до шістьох мільйонів кіловатів, шляхом інсталяції двох додаткових реакторів.

Таємниця побільшення потужності старих та побудованих нових атомових електростанцій (Хмельницький, Рівно, Луцьк, Одеса та Керч) в'яжеться з планова-

ним, грандіозним експортом електричної енергії до Східної Європи (Угорщини, Румунії, Польщі та Болгарії). Для тієї мети побудовано на території Советського Союзу фабрику атомових реакторів „Атоммаш” та почато інсталяцію нової 750 кіловатової електричної мережі між Україною та згаданими державами Східної Європи.

Доцьогочасний експорт електричної енергії до Східної Європи становить 20 мільйонів кіловат-годин річно. Для порівняння слід згадати, що продукція Чорнобильської електростанції, перед ядровою катастрофою, становила 24 мільйони кіловат-годин річно та покривала 14 відсотків запотребування на електричну енергію в цілому Советському Союзі.

Для урухомлення Чорнобильської електростанції треба її не тільки перебудувати, але й заінсталювати також нові атомові реактори із захисною оболонкою. В основі, сучасна конвенційна електростанція різниться від атомової тільки наявністю казанів, що виробляють високотиснову пару для погону парових турбін, зчеплених безпосередньо з електричним генератором. В атомових електростанціях пару вироблює теплова енергія ато-

ного реактора, в якому проходить ланцюгова реакція розщеплення ядер ізотопів уранію. У висліді цієї реакції вирощується, поряд різних радіоактивних складників, також теплова енергія.

Атомові реактори Чорнобильської електростанції устатковані великими графітними стрижнями з великою кількістю вертикальних каналів, в яких є вміщені ураневі прутки з поволокою цирконію. Вони правлять за атомове паливо. Вивільнені з ядер ізотопу уранію нейтрони в зупинку з атомами графіту втрачають часткову свою швидкість та започатковують дію ланцюгової реакції. Температуру атомового реактора контролює охолоджувач. Зависає температура в нутрі реактора може довести до топлення та загоріння графітного стрижня, а згодом до знищення реактора. Згідно з опінією атомових спеціалістів Заходу, це саме лягло в причину катастрофи Чорнобильського реактора. Шойно 14 днів по тій трагічній катастрофі появилася в „Правді” вістка про те, що горіння реактора частково спинено за допомогою великої кількості піску, який скинуто на реактор з гелікоптера. З уваги, проте на небезпеку просуви горючого графітного стрижня вглиб та можливості затруєння ґрунтових вод, запропоновано прокопання підземного тунелю під фундаментами реакторів та із-

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Анатоль Юриця

Літератори АЮ і ПеБе відвідують мисткиню Н. Сомко

Одної погожої днини письменники-публіцисти АЮ і ПеБе автом американської продукції мрія за милею зближались до Гантеру — південної околиці великого Лос Анджелеса, маючи заплановані майлярські-шкільні портрети Надії Сомко відвідати її і познайомитися з останніми її мистецькими творами.

Обидва літератори були балакучі, але цього разу переважно промовляв ПеБе, бо якось так трапилося (можливо, що це був останній день посту), що темою розмови стало питання віри і релігії. АЮ відразу признався, що це для нього нетерпиме, сказати би по-вченому — інкогніта. А тому він з розмови швидко перетворився на слухача доповіді ПеБе на тему „Людино середземноморського обшину в пошукуванні Бога”.

Та спритувати кінцеву частину доповіді не довелося, бо ми вже підізли до садиби Надії Сомко. Після стандартних фраз про здоров'ячко, про настрій та відкучи на „дудель Рєген-Кадафі”, — почався огляд багатогодньої „мистецької господарства” нашої господини, голосно подивляючи її хист і незвичайну працьовитість. Відразу можна було ствердити, що переважали твори історично-баталістичної тематики, писані олійними фарбами, при чому домінують картини великого формату, що створюють чималі труднощі при перевозі на більшу віддал.

Як і личить літераторам, вони витягали записники і фіксували для пам'яті назви вперше бачених картин. Ось „Танець на Запоріжжі”, а поруч „Тарас Бульба з синями”, з іншого боку „Бій під Жовтими Водами”. Трохи далі „Мазепа захищає Батурин”, „Визід Богдана Хмельницького з військом із Запоріжжя”, „Поразка московського війська під Конотопом”. Яке це все яскраве і дохідливе до серця українця! Як збуджує в його пам'яті слави й трагічні дії многострадної нашої історії...

Щоб бодяй трохи відшукатися, спинити навал рефлексів та візії, зупиняємось біля картин з „мирною тематикою „Мустанги”, „Ковбої”, „Дніпро”, „Лавра”. Ці дві останні виразно хвилюють АЮ, що хоч народився на Поділлі, але навічанням і працею міцно пов'язаний з Києвом і Дніпром.

Перед тим, як показати гостям свої скульптури Надія Сомко інформувала про великий значущий майлярський свій твір, що в даний порі перебуває в Баварії — як дарунок мисткині від Свято-Софійської Православної Української Семінарії. Це велика трипліна нова картина: на першому

плані показано викинутих із хат умерлих селян на снігу (переважно жінок і дітей); на другому плані — снкаведисти на конях гонять селян із зав'язаними на спині руках; ген на віддалі — потяг готовий вирушити з живим (людським) вантажем у далекий холод і голод Сибіру. На третьому плані — розстріл селян снкаведистами. Ця триплінова картина має назву „Геноцид в Україні”.

Гості не від того, щоб відпочити. Але господарині позависі свої скульптурні твори: „Дикі коні”, „Жниці”, „Вершник із списом” — усі з того самого матеріалу — пластичної глини. Є у Надії Сомко і бронзова скульптура — з американською тематикою — „Вашінгтон з прапоромосцем” („Слава”).

Огляд домашньої виставки образотворчих скрабів господарині закінчено. Слідє подяка і запитання:

— Як же ви встигли за такий короткий час — вісім-десять місяців від нашого попереднього оглядання стільки створити, живучи сама, без допомоги в хаті? Аж треба, щоб зварити для себе і тваринку погостувати (Н. Сомко має двох псів), і прибрати чималеньку хату, ну й бодяй раз на тиждень поїхати щось купити (так званний по гутешньому „шопінг”). Де ви береде на це час?

Господиня вибачливо всміхалася, не поспішає з відповіддю, і гість прискіпується далі:

— Ні, справді бо: як ви даєте з усім цим радю, працюючи так багато пензлем? Тут мисткиня відповідала: — „У мистецтві, в праці для нього — мос життя! Творчий труд дає мені сили і для побутування, і для щоденного життя. А що мистецтво вимагає посвятити, вимагає жертв, — це ви, як літератори, повинні самі добре знати.”

Літератори значучо переглянувшись: не часто доводиться зустрічатися таку любов, таку жертвенну відданість мистецтву діяльності!

Помітивши літераторські міни, господариня вела далі:

— Не подумайте врешті, що я справді не випускаю пензля з рук. Ні, я час від часу відпочиваю, читаю добру книжку (я люблю давніх класиків європейських, користуючись, розуміється, солідними перекладами), або слухаю музику і спостерігаючи артистичну гру класичних опер — я маю відслоски багатьох опер музики славних композиторів: Верді, Пуччіні, Бетховена, Бізе та ін. Це мені дає не менше естетичного насолоду, а й взаємність, уловити в курс світового мистецтва, а не якоїсь джеззової трікотії.

(Закінчення на стор. 4)

Д-р Ігор Соневицький

ДЕЩО ПРО УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР КУЛЬТУРИ В ГАНТЕРІ

мистецтва округи Грін, яку фінансово підтримала насаперед стейтсва, а потім округна агенція для справ мистецтва. Перший сезон Центру Української Культури в Гантері (традиційна назва) успішно відбувся в літніх місяцях 1983 року. Згодом з фінансовою допомогою прийшли приватні американські фундації й українські установи (Федеральні Кредитові Кооперативи „Самопоміч” у Нью-Йорку й Джерзі Сіті), а далі цілий ряд прихильників класичної музики, що рік в рік відновлюють свої членські вкладки та приєднують нових.

Метою Центру Української Культури, — є в першу міру пропагувати українську камерну музику силами українських професійних музикантів і тим чином промостити шлях українській класичній музиці в американський музичний світ. І в цьому аспекті прийшли побажані результати. На протязі останнього сезону було 28 відсотків американських слухачів, а відтак у місцевій американській пресі про високомистецький рівень концертів і про твори українських композиторів був надзвичайно теплий

і прихильний. Ось декілька прикладів: „Нетерпляче очі куюмо чергового успішного сезону... Браво!” (25-го серпня 1983). „Слухачі прийняли фортепіанне тріо а-моль В. Барвінського оп. 15 д-моль В. Косенка оп. 7 Д-лур („Клясичне”), С. Людкевича фіс-моль Н. Нижанківського е-моль У зимовому сезоні 1986 під егідою Осередку музики й мистецтва округи Грін відбулося чотири концерти камерної музики в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку.

А. Гнатюшин, П. Глушков, С. Гулак-Артемовський, Г. Кітастий, В. Косенко, М. Лисенко, З. Лиско, С. Людкевич, Б. Лятошинський, Н. Нижанківський, Л. Рєвунський, Д. Січинський, М. Скорик, І. Соневицький, М. Фоменко) а в тому числі й п'ять фортепіанні тріо — В. Барвінського оп. 1 а-моль, П. Глушкова оп. 15 д-моль, В. Косенка оп. 7 Д-лур („Клясичне”), С. Людкевича фіс-моль Н. Нижанківського е-моль

У зимовому сезоні 1986 під егідою Осередку музики й мистецтва округи Грін відбулося чотири концерти камерної музики в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку.

...

Стоїмо на порозі четвертого сезону. Останній рік був надзвичайно успішний. Ми прибудили нових членів, до нас загостив світовий слави співак Павло Плишка, а слава про високоякісні концерти покотилася далеко поза межі Гантеру й околиць. Учасником цьогоорічного концерту-бенефісу буде визначний український співак Метрополітний Опері — бас-баритон Андрій Добрянський. Знаємо, що з концертів ЦУК „користатимуться” учасники „Стежок Культури” і що американська фірма запланувала записати на магнетострижні

(Закінчення на стор. 3)

Ганна Чернін

В ПОШАНУ КОМПОЗИТОРОВІ ІГОРОВІ БІЛОГРУДОВІ

Варто згадати дві опери: дитячу „Червона Шапочка” на лібретто Анатолія Лобачевського, оперу „Ольга Київська” на лібретто Леоніда Полтави; симфонічний поему „Степ”, музику до „Лісової пісні” Лесі Українки; дві поліфонічні інвенції, декілька сонатин — одну з них, для двох фортепіанів, неодноразово виконували Люба та Іриней Жуки; „Експедиція” — твір для великого хору, на слова Івана Франка. Цей твір ми чули у виконанні хору під керівництвом Плещевича. Білогруд скопонував дві кантати: „Мазепиним шляхом”, на слова Романа Заваловича, і „Сонце Свободи”, на слова Ганни Чернін; поему „Промінь” на слова Надії Лан; понад 70 пісень і дуетів на слова Шевченка, Лесі Українки, Олеся, Івана Франка, Христі Алчевського, Ундерапра, Персі, Федчука, Віри Ворскло та інших. Разом це обняло понад 60 опусів. Лишилися незакінченими великі твори: хори, симфонія, квартет. Нещодавно композитор написав Гоккату — громоподібний твір для фортепіяна, неймовірно складної модерної техніки.

Означити характер композицій Білогруда можна поєднанням класичності й модернізму. Композитор зводить високі модерні спорути, аж до самого неба, стрункі і надхненні, пориваючі — із чарівними, душевними мелодіями, що звучать як українські народні пісні, але ними не є.

Ігор Білогруд випробував усі техніки, аж до ультрамодерного Гіндеміта. Пробував навіть писати

атональні твори і якось — на жарт — написав атональну п'єсу й послав до американського видавництва, і що рік надрукували. Сказали видавці: „Не в тому справа, чи добре написано, а в тому, чи нам це у даний мент потрібно”. Проте, більш атональних творів Ігор Білогруд не писав — це не його стиль.

Що ж, Ігор Білогруд міг би стати композитором американським, чи німеччином чи балтійським — він має міжнародні зв'язки. Але душа його подтавська, його композиції ширі-українські, в них дух українського степу. Білогруд залишився з нами, ділячи з нами і свої успіхи, і свої поневіряння. На тлі буремних пасажів пливе ніжним лебедем українська мелодія любови.

Композитор любить писати для двох фортепіанів, бо це, в наших умовах, трохи компенсує брак оркестри. Характерна для ранньої фортепіанної творчості Білогруда його сюїта „З людського життя”. В ній п'ять частин, що з них особливо цікаві три останні: „В полі” — спогад про українські лани на заході сонця; „Дитяча пісенька” — чарівно-шаслива. Уявляється в ній дитина, що йде, пританцювуючи й співачкою. Остання частина цього твору — „Думки”. В той день, коли її творив композитор, на небі були важкі гітлічкі хмари, і цей настрій відбився в музиці. Проте, з нерадісних думок виривається проміньчик надії...

Дві сонатини з опусів 41 і 42 — легкі, радісні, темпераментні. Вчувається в них карнавальньо-ярмарковий гомін, безперервний рух.

Коли я запитала композитора, яку ділянку творчості він вважає для себе головною, на мого здивування він відповів: „Вокальну”. А я ж думала, що фортепіяну, хоч би з тієї причини, що Ігор Білогруд здобув славу піаніста віртуоза. Але в серці композитора бринять пісні, і немало їх він уже поклав на папір. Писав би й більше пісень, якби їх більше співали. А то ж наші виконавці, особливо самодипломовані солісти хто зна яких опер, виспівують давно успівані мелодії, що їх можна навчитися з платівки або з радіопередачі. А нові пісні, та ще складні, незвичні, забирають багато часу, праці і вміня.

З режії, написаних для сцени, найкраща й найбільша — опера „Ольга Київська”, написана на замовлення, але через покішню несполонані труднощі не виставлена, хоч декіль уривки були показані в недосконалому виконанні. Ця опера своєрідна і змістом, і ідеєю, і композицією. Було б

гірхом не виставити її на відзначення Тисячоліття Хрищення України.

Ідея цієї опери: християнство було прогресом на шляху розвитку, могутністю й соборністю України. Дія починається в Києві XI століття. Князь Ігор має намір одружитися з болгарською князівною Ольгою. Верховний жрець Асмує боїться християнства, бо вбачає в ньому загрозу самобутності України-Русі. Він послав дівчину на ім'я Веселка до Болгарії, щоб вона отруїла князівну Ольгу. Проте, Веселка не може доклати таке злочинство: Ольга разом із ігуменом, передягненим вирушають у Київ проповідувати християнство. Верховний жрець бере їх у полон. Але князь Ігор пізнає свою наречену, визволяє її та оголошує про своє рішення одружитися з нею. Хор, що в цій опері відіграє важливу роллю, в першій дії співає гимн Перунові, а в останній — на що саму мелодію — співає „Геть Перуна!”. Перехід князя Ігора в християнську віру відображено делікатно: на початку опери в луїт з Ольгою, в той час, коли вона співала „В ім'я Господне”, Ігор співав „В ім'я народне”. А при кінці опери Ігор і Ольга співали разом: „В ім'я народне, в ім'я Господне”. Опера закінчується щасливим вступом молодого пари в нове шасливе життя.

Педагогічна діяльність Ігора Білогруда — це основа його творів для дітей. Провалачи щодня лекції з малими бешкетниками, не можна було не піддатися їх свавільним чарам. До того ж, композитор також має багато дитячого в душі. Його великі й малі учні мабуть і не усвідомлюють, що то за честь навчатися музики в композитора. Нормально композитор навчає студентів консерваторії або молодших композиторів — але еміграція має свої порядки... Саме на цьому полі я познайомилася й заприятелювала з композитором Білогрудом.

Мені казали, що цей учитель дуже добре навчає дітей, і вони досягають подивудлих успіхів. Якось я отримала від композитора запрошення на іспит-концерт у його студії. Я пішла, і з тих пір не пропускала такої нагоди. Дійсно всі учні грали добре, з почуттям, виразно — хоч багато з них не могли дістати ногами до педальє. А то ж найкраще в усіх науках: гримнути так, щоб аж стіни задрижали!

Закінчення буде.

Дещо про...

(Закінчення зі стор. 2)

стрічку „Клясичне тріо“ В. Косенка.

Наша організація, як відомо, підпорядковується законам стейтської та окружної агенції для справ мистецтва в ділянці клясичної камерної музики. Для поширення праці потрібно великої моральної та фінансової підтримки з боку нашої громади. Тільки таким способом зможемо втримати український характер концертів. Тому просимо постійно нам допомагати!

Які ж далі плани Ц.У.К.? У недалекому майбутньому хочемо зорганізувати струнний квартет, запровадити літні музичні курси, збільшити число концертів тощо. Але щоб пере-

вести намічені плани в діло нам обов'язково потрібно жертвенності української громади, а зокрема вашої особистої допомоги. Вже пора українським композиторам вийти на світову арену. Українська клясична музика мусить промостити собі шлях в американський музичний світ силами професійних виконавців, мистців з іменами в престижних музичних залах. Тож — лицем до світу!

А вас, дорогі читачі й прихильники клясичної музики, просимо відвідати нас у Гантері під час вакаційних місяців, послухати наших концертів, оглянути індивідуальні й збірні мистецькі галереї, і насолодитися розкішним гірським краєвидом, що зеленим вінком обіймає і дерев'яну церкву, і „хижу“, і „гражду“.

Нуклеарний...

(Закінчення зі стор. 2)

лювання фундаменту реактора ч. 4 товстим блоком залізобетону.

По 18-ох днях, від часу катастрофи М. Горбачов з'явився на телевізії в Москві, щоб заспокоїти стривожене населення Союзу „переліченими“ та „брехливими“ вістками капіталістичної преси та радіо про ядрову катастрофу в Чорнобилі. На його думку, немає чим тривожитися бо атомовий „випадок“ в тій електростанції повністю злокалізовано. Як причину цього „атомового випадку“ він подав непередбачене збільшення обтяження Чорнобильської електростанції, яке спричинило збільшення тем-

ператури одного з чотирьох атомових реакторів, що, у висліді зупинки атомних „газів“ з воднем, довело до пошкодження реактора та витіку радіоактивних газів назовні.

На жаль, М. Горбачов не згадав про справжні причини цього трагічного, атомового кошмару, а саме, про: 1) Перестарту конструкцію Чорнобильських реакторів; 2) Відсутність на кожному з них залізобетонної обшивки; 3) Заблизку відстань між атомовими реакторами; 4) Брак довір'я до альянсової системи.

Звичайно, ті всі речі, зв'язані з великою витратою грошей, які правління Со-

Офіційно ньюйоркської римо-католицької дієцезії про чорнобильську катастрофу

Офіційно ньюйоркської католицької дієцезії „Котелік Нью Йорк“ з 8-го травня ц.р. помістив репортаж Мері Енн Повст п. н. „Е Віджил фор Юкрейн“ зі світлинами Марії Бестон про трагічну подію в Чорнобилі.

Авторка пише: „День 4-го травня, коли українці святкували Великдень, був погідний і сонячний. Діти у святкових кольорових народних одягах виводили народні танки-хороводи перед українською католицькою церквою св. Юра в Нью Йорку.“

Але ані музика, ані погода не могли притишити турботи американських українців про долю їхніх рідних у зв'язку з трагічним випадком, який стався в чорнобильській нуклеарній електростанції. З тієї причини впродовж травня заряджено Богослуження в наміренні потерпілих, щоб заохотити молитви до Пресвятої Богородиці і виблагати поміч і потіху жертвам випадку в їхньому страданні.

Багато людей, які прибули до церкви св. Юра в серці української спільноти в Нью Йорку, мали почеплені чорні опанки на святкових весняних одягах. Діти, які виводили гагілки—великодні ігри, танці-хороводи, були опанасані чорними стрічками на загалу про тих, для яких Великдень притмарений трагедією.

Отець Патрік Пашак, парох церкви св. Юра, провів молини в вірних. „Молімся, — сказав він, — за чоловіків, жінок і дітей, які стали жертвою цієї жахливої трагедії. В наших супільностях згадаймо тих, які загинули від цього спричиненого людською нуклеарною вибуху, наслідки якого є нищівні тепер і будуть в майбутньому. Катастрофа, перед якою стоїмо, — жахлива і вона міняє атмосферу і настрої наших великодніх святкувань.“

Під час раніше відправленого у Великодньому тижні Богослуження з запаленими свічками о. Пашак осудив Советський Союз за те, що „спустив нуклеарну залону мовчанки“ на події в місцевості, яка зазнала катастрофи: „Ми збиралися на молитву й засвітили свічі, бо більш нічого не можемо зробити,“ — сказав о. Пашак цього вечора. „Можемо тільки сподіватися, що спільними молитвами об'єднаних в одну громаду віруючих спонукаємо зацікавлені-

Вірні моляться в церкві св. Юра

людські спільноти світу збірним голосом домогтися піднесення „нуклеарної куртини“.

Меланія Коханська, парафіянка церкви св. Юра, українського роду, сказала на Богослуженні: „Молімося, бо це єдине, що можемо зробити для допомоги потерпілим. Що ж більше можемо офікувати цим людям?“

Кардинал Мирослав Любачівський, голова всієї Української Католицької Церкви, звернувся до Советського Союзу з пропозицією дати можливість католицьким організаціям прийти з допомогою жертвам. Совети відкинули пропозицію американців і інших народів дати допомогу потерпілим, зате запросили д-ра Роберта П. Гейла, спеціаліста переселення кисткового мозку, до Москви, допомогти лікувати затруєних радіацією пацієнтів, яких перевезено до тамешніх шпиталів.

Кардинал М. Любачівський, який проживав в Римі, бо совети не дозволяють йому повернутися в Україну, теж молився за численні жертви та за сотні тисяч потерпілих від випадку. Між тим советський уряд вперто твердить, що жертвою катастрофи в Чорнобилі було лише кілька осіб, хоч деякі спеціалісти вважають цей випадок найгіршою до сьогодні катастрофою, спричиненою нуклеарною енергією.

Офіційні советські чинники подають, що тільки 20 осіб були серйозно поранені і тільки около 200 осіб потребують шпитального піклу-

вання.

Вістки про лихо, які продираються до Советського Союзу, є скупі й суперечні та породжують жах і розпач поміж американськими українцями, які ставлять під сумнів вірогідність офіційних повідомлень. Українці даремно намагаються нав'язати телефонічний контакт із рідними.

Ярослав Куровицький, парафіянин церкви св. Юра, власник м'ясарні „Іст Вилледж“ в українській ділянці Мангеттену, сказав представниці „Котелік Нью Йорк“. Найбільша проблема, це непевність. Немає ніякої інформації, зате поширюються погослови. Пересічний американець не в силі уявити, що не можна потелефонувати, коли трапляється щось надзвичайне. Але в СССР не знайдеш нікого, з ким можна встановити зв'язок і довідатися, що сталося. Я прибув до ЗСА, маючи 17 років життя і знаю, як діє советська система,“ — продовжував Куровицький.

„Це глум твердити, що тільки двоє людей загинуло в такій катастрофі. Це неможливо.“

Туристи теж збентежені подією. Подорожні бюро мусили в останній хвилині змінити плани поїздок, як теж подбати, щоб групи туристів, які вже були в СССР повернулися раніше додому. Деякі тури відкинули зовсім, в тому дні, зорганізовані агенцією Кобаснюка в „Іст Вилледж“. Ці тури мали виїхати в Україну у великодній час.

„Вони хотіли відвідати

рідних і провести з ними великодні свята,“ — сказала Віра Шумейко, власниця бюро подорожів і парафіянка церкви св. Юра. „Тепер кожний збентежений, бо не має докладних відомостей.“

X X X

В тому самому журналі в рубриці „Православний Великдень“ поміщена інформаційна нотація п. н. „Папа висловлює співчуття українцям“. Папа Іван Павло II висловив окремі співчуття жертвам советського нуклеарного випадку силової станції в Україні.

„Усім тим, що святкують сьогодні (4-го травня) Великдень—православним і католикам складаю мої побажання зі спеціальною любов'ю тим, які терплять із якихнебудь причин,“ — сказав Папа. „Зокрема думаю про населення Києва й України“. Около 4 мільйонів українців-католиків проживає на терені СССР.

Папа висловив теж сподівання, що діалог, який ведеться між двома Церквами (католицькою і православною) закінчиться врешті повним поєднанням і тоді обоа віровизнання святкуватимуть Воскресіння в тому самому часі. Папа радіє, що в деяких країнах з більшістю православних, католики святкують Великдень за Юліанським календарем. „Це, — сказав Папа, — подарує надію на поєднання, яке так побажане.“

(Подар В. Б.)

СХІДНОНИМЕЦЬКА прикордонна сторона в Берліні не дозволила західнонімецьким дипломатам переїхати границю, що ділить це місто, і рівночасно повідомила інших членів НАТО, що буде тепер дуже гостро притримуватися своїх легальних прав. На підставі договору після закінчення Другої світової війни усі три члени НАТО, а це ЗСА, Англія й Франція, як також СССР мали мати однакові права і однакову контролю над цілим містом. Останнє загострення зі сторони східнонімецьких офіційних чинників пов'язують із бомбуванням нічного льокалю і налетом ЗСА на Лівію.

ПОДЯКА

12-го січня 1986 р.

відійшла від нас з волі Всевисшнього наша дорога Мама і Бабуся

св. п.

Марія Аркас-Клепачівська

Відлітають сірим шурком...

Все в житті кінчається, але в цих обставинах, коли наші журналі відлітають, вони не відлітають у свою Батьківщину, де вони народилися, вирости, де їхні коріння, де вони були „домом“, де вони ту рідну землю безмежно любили, для неї кинулися з широким молодечим розгаром працювати — служили своїй Державі. Там була радість, надія, а коли обставини змусили їх покинути, було їм по душі, — вони залишили свою рідну землю.

Хоч на цьому земному путі вони дійшли до цієї країни, де свобода, людські права і добробут є на високому рівні — їх це не задовольняло — в душі вони сумували і часто плакали за своєю рідною землею. І так сумувала, безмежно любила і потише плакала моя Мама, мій Тіт і мій Батько, бо чоловікові Івану Фещенку-Чопівському, який карався за любов до своєї України в холодній Карелії і там закінчив своє страдне життя. І мій дядько полковник Микола Аркас і моя тітка Надія Аркасова і страдницька Олена Володимирівна-Чепівська і генерал Володимир Синьков, який хоч не українського роду, та віддав своє життя за нерідну Нову Україну (як був Швед). Вони всі залишили свою Батьківщину не для добробуту, їм не цікавили багатства і землі добра цієї країни. Їхня душа ціле життя тихенько плакала за тою рідною Україною, яку вони мусили покинути.

Між нами є і друга генерація, які ніколи своєї України не бачили, але яку бачили — це Великі Могіли на початку 19-го століття, де вони жили і своїми тисячолітніми Православними віри.

Є між нами третя генерація, яка вже тут народилася, яким Баба і Дід старалися вмотивувати, вчити, щоб вони не забували, що вони українського роду, що вони походять з так далекої і так дорогої Української землі. Це Баба і Дід тремтіли і просили Бога, щоб їх вухи не засмілювалися.

А ще є такі „полюбі“ однією і другою генерацією, так як наш Юрко. Вони душею зі своєю „ДІП“, вони з'єднані серцем з двома попередніми генераціями, а вишком і прагненнім парити надію країни, в якій вони живуть.

Цих душевних Могілок вже так мало осталося. І коли в кінці 40-тих років вони пішли через англійський канал, багатьом душі роздиралося і такі знову їм сльози котилися, знаючи, що вони відлітають від останнього берега, який любив їх з Батьківщиною. Вони знали, що вже ніколи в житті більше на Україну не повернуться, а коли прийде час — їх поховать у чужій, не своїй землі.

Так гарно, що ми злетілися з ріжних кімнат, щоб попрощатися всім нам рідну дорогу: Юрко свою Бабу, Петро свою Бабу, Андрій свою Бабу, Ліда свою „Грею“, а маленькі правнуки Юрка і Каті — їхню „Пані Бабу“, як вони її завжди ніжно кликали.

Дякую, що Ви всі потрудилися і знайшли час прийти попрощатися нашу Маму, яка Вас всіх цілою душою любила — бо ми однієї роду.

Велике спасибі за теплі слова, сердечні спомини про Покійну після панахиди і за поминальні в Чикаго і в Бавд Брук: Протоієрей о. Степанов Жечухов, настоятель Української Православної Церкви в Чикаго, Володимир в Чикаго.

Полковник Микола Отрешко-Арсеньов від Союзу Українських Ветеранів.

Пані Матті Ніні Білєвській від Сестричтва Св. Ольги при Соборі Св. Володимира.

Пані Ліді Мазур від Союзу Українок 77 відділу.

Пані Парасі Завертайло від ОДУМ-у.

Професор Адам Антонович від Українських Учителів.

П. Микола Личиков від Ветеранів Армії Української Народної Республіки.

Отець Степанов Позняков і хору при Соборі Св. Володимира.

Д-р Вікторія Шандорівна від державного Центру УНР.

Протоієрей о. Арсеній Селенний з Церкви Св. Апостола Андрія Первозванного в Бавд Брук.

Протоієрей о. Василій Іванович, настоятель церкви Св. Софії в Бавд, Н.Дж.

Пані Галині Петренко, головному Редактору журналу „Віра“.

Д-р Петрові Чопівському за його спомини про життя з його Бабою.

Всім, які у світлу пам'ять Покійної зложили щедри пожертви в сумі 1,500 ам. дол. на Українську Бібліотеку ім. Симона Петлюри в Парижі, всім, що прислали співчуття, квіти — наша щира подяка.

Дякуємо за участь в похоронних віправах:

Об'єднанню Українських Ветеранів.

Об'єднанню Українських Православних Сестричтва, Союзу Українок 77 Від. Чикаго.

Сестричтву Св. Ольги при Соборі Св. Володимира в Чикаго.

Дякуємо всім, хто дав відвідувати нам їхню пошуку до Покійної та відправляє її в вічний спочинок. Марія Аркас-Клепачівська похована біля свого чоловіка Константина на цвинтарі Св. Андрія в Бавд Брук.

Остаються безмежно люблячі її:

Донька Софія Фещенко-Чопівська з чоловіком Юрієм.

Внуки: Ліда, Андрій, Петро і Юрій з Дружиною Ларисою.

Правнуки: Юрко і Каті.

Ділимося сумною і болісною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що у вівторок, дня 13-го травня 1986 р. в Голлівуді, Каліф. несподівано відійшов від нас у Вічність на 84-му році життя наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

ЕВГЕН ЛЮДКЕВИЧ

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, дня 16-го травня 1986 року, о годині 7:30 веч. в похоронному заведенні Utter McKinley в Лос Анджелесі, Каліфорнія.

ПОХОРОН відбувся в суботу, дня 17-го травня 1986 р. о годині 10-ї ранку в УЦКеркві Різдва Пречистої Діви Марії в Голлівуді, Каліфорнія на цвинтарі Resurrection Cemetery в Св. Сан Габріелі, Каліфорнія.

Горем прибіли:

дружина — МАРТА

дочка — РОМАНА з мужем АВГУСТИНОМ

РУДИКОМ і дітми МАРИАНОМ

РОМАНОЮ з мужем, АДРІАНОМ

і МАРИКОЮ

дочка — МАРТА з мужем ВОЛОДИМИРОМ

МАТЛОЮ і дітми МАРКОМ, ЛЯРИСОЮ

і ТАРАСОМ

сина — МАРАЙКА з донькою КІРОЮ

Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді, Польщі й Україні

Замість квітів на могилу Покійного, просимо складати пожертви на Літній або на Патріарший Фонд.

Карпатський Лещетарський Клуб

влаштує

в дні 4-го, 5-го і 6-го липня 1986 року

на кортах Оселі УНСОЮЗУ

СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

за першість УСЦАК-Схід 1986

в групах чоловіків, сеньйорів, жінок, юнаків і юначок (А і Б)

за нагороди УСЦАК-Схід

Провід змагань: Роман Ракочий, Орест Кизик, Юрій Савчук та Зенон Силик

• Реєстрація: год. 9:00, початок змагань: год. 10:00 ранку в п'ятницю, 4-го липня 1986 р.

• Вписове: 7.00 дол. від особи.

• Приміщення проситься замовляти через Управу Союзівки.

UNA Estate Soyuzivka

Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Українці Ньюарку й околиць!!!

• Чи Ви задоволені з конгресмена Пітера Родіна!!!

• Чи Ви бажаєте, щоб він знов репрезентував Вас у Вашингтоні???

Якщо ні, то прийдіть на

ГРОМАДСЬКІ ЗБОРИ

для кандидата

ДОНАЛДА ПЕЙНА

Місце: Український Народний Дім

140 Проспект Азено, Ірайнгтон, Н. Дж.

Дата: п'ятниця, 30-го травня 1986 року

Час: 7:30 веч.

• Вибери конгресмена, який буде цікавитися нашими справами!!!

• Голосуємо за ДОНАЛДОМ ПЕЙНОМ до Американського Конгресу з 10-го дистрикту!

Вибори: вівторок, 3-го червня ц.р.

Ліга Українських Виборців

43 Мидлнд Плейс, Ньюарк, Н. Дж. 07106

Пожертви проси давати на:

LUV (League of Ukrainian-American Voters)

43 Midland Place, Newark, N.J. 07106

У Нью Йорку...

(Закінчення зі стор. 1)

Льох". Часте згадування Шевченком мого, курганів пісн, що їх вкладає в уста лірників — все воно казує на шукання Шевченком чогось надприродного, таємного, що саме вміщується в поняття шамана.

Проф. Омелья Пріцак застерігав на аступі, що він не літературознавець, а історик, але постать Шевченка найінтимніше пов'язана з історією України. Україна запізналася у тих процесах, які проходили в Західній Європі від XV сторіччя, від часу перекладу Святого Письма на живу мову, і від виступу Коперника, що поставив на перше місце розум, а не почуття.

Інтелектуалізм в Україні почався шойно від заснування університету в Харкові 1804 року, опісля в Києві 1834 року. Шевченко створив власний український інтелектуалізм. Переломним моментом для життя і духового розвитку та еволюції поглядів Шевченка було десятиріччя 1828-1838. У тому часі Шевченко „прийшов як кріпак та відійшов як вивільнений поет“. Процес Шевченка від кріпачтва до самостійництва не був простий і не був легкий.

Промовець згадував про вплив на Шевченка Ядвіги Гусаківської у Вільні, яка, хоч бідна шавка, була вільною, а Шевченко був же кріпаком. Опісля з переїздом Енгельгарда до Петербургу, Шевченко раптом опинився в середовищі ро-

сійського інтелектуального тоді ліберального світу. Коли Сошенко так мовить відкрив Шевченка і коли у 1840 р. вперше з'явився „Кобзар“, він став модним, мала книжечка „Кобзар“ мала масу рецензій. Промовець згадував, як Шевченко вивчив спершу польську, згодом і французьку мови і мав змогу півнавати польську і французьку літературу в оригіналі.

Голова НТШ д-р Ярослав Падох у своєму заключному слові з'ясував, чому треба було заснувати Комісії Шевченківства при НТШ і чому треба влаштувати такі конференції, призначені не тільки для науковців, але й широкої громади. Д-р Падох навіс читати з підсоветських видань присвячених Шевченкові, на доказ, до якого абсурду доходить тамошнє спотворення Шевченка. Улажувати такі Конференції — не легка справа. Це вже шоста з черги. Д-р Падох привів 9 рисунків в залі новообраного президента УВАН проф. Ярослава Білінського, наукового секретаря НТШ проф. Леоніда Рудницького й проф. Майкела Ривкіна, нового редактора „Нашенелітис Пейперс“, до видання якого спричиняється грошово НТШ.

Присутніх було понад 150 осіб, не стало доставлених крисел і багато осіб стояли. Після конференції відбулася ще довгенька товариська зустріч у горішній залі, на перекусці, що її приготували Анна Рак і д-р Оксана Драй Хмара.

В ПАРИЗЬКІЙ ТЮРМІ біля городу Люксембурського трапилася історія немов із якогось фільму. Над тюремною низиняв гелікоптер, яким керувала жінка, що спустила лану, за яку вхопився в'язень Мішел Вакур. Він вже четвертий раз пробував втекти і цим разом йому вдалося. В гелікоптері був ще один чоловік, який весь час тримав на поготові револьвер. Все, однак, відбулося без стрілу.

Пропагатори...

(Закінчення зі стор. 1)

нам що старається постійно нав'язувати зв'язки із молодими канадськими композиторами українського роду, які в нашій громаді мало відомі, але які виробили собі вже ім'я в канадському музичному світі.

МІЛЬЙОНИ АМЕРИКАНЦІВ у неділю, 25-го травня, взяли участь у кампанії для збору грошей для потребуючих громадян країни. Взятися за руки, вони утворили живий ланцюг, що простягнувся від Атлантичного до Тихого океанів. У Вашингтоні президент Роналд Реген, Перша Лейди і дочка Президента Морін прийшли до Білого Дому і, взявши за руки своїх дітей, разом з іншими учасниками цього свята заспівали пісню „Потік рук через всю Америку“. В Нью Йорку ланцюжок від Баттері парку почала шестирічна бездомна дівчинка Емі Шервуд. Разом з нею взяли за руки посадник міста Едвард Кач і губернатор штату Маріо Квонто. Протягом 15 хвилин шість мільйонів американців, включаючи маленьких дітей, яких їх матері привели в колясках, політичних і громадських діячів, відомих артистів та спортсменів, взяли за руки по всій країні. Цей грандіозний учасник цього свята вніс від 10 і більше доларів на благодійний фонд допомоги бездомним і голодним. За попередніми оцінками зібрана сума набагато перевищує цю цифру.

Маємо на складі книжку
Александра Скоценя
„3 + 4 = 17“
Видано в Торонто, Канада, 1985 р., стор. 638, тверда обкладинка, ціна 25.00 дол. плюс 2 дол. за пересилку.
Дуже цікавий мемуарний твір, де зібрано все, що відноситься до українського футболу.
Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% ставити податку.
ЗАМОВЛЯТИ
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Маємо на складі книжку
Миколи Щербак
„ПАХОЩІ СУЦВІТТЯ“
ПОЕЗІЇ
Видання Об'єднання Українських Письменників „Слово“ Нью Йорк, 1982, стор. 104, ціна 6.00 дол. з пересилкою.
Можна набути в книгарні Свободи.
Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% ставити податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Комітет Оборони Української Спащини
та
Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу
закликають Вас
СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
за його працю та акції для
1. Просвіщення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців
Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на
Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із виповненням виразком цього заклику.
Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.
Сума пожертви \$
Ім'я та прізвище
Число, місто, вулиця
місцевість штат поштовий код

3 НАГОДИ СВАТКУВАНЬ
100-ЛІТТЯ
СТАТУЇ СВОБОДИ
Отримайте згодошу свою участь у відвідинх Дому УНСОюзу (Open House) у п'ятницю, 4-го липня 1986 р.
З моєї найближчої родини приїде осіб
Прибудемо в год
☐ 10-й рано
☐ 11:30 рано
☐ 1-й по пол
☐ 2:30 по пол
(Проситься зачекнути)
Ім'я і прізвище
Адреса
Телефон
Член УНС, Відд.
Вирізати, виповнити і вислати до:
UKRAINIAN NATIONAL ASS'N
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

Ще одна українська твердиня на Флориді

Українська католицька церква в Норт-Порті, Фл.

Великодній тиждень і сам Великдень за старим традиційним стилем стане пам'ятним в історії нашої чи не наймолодшої в Америці української католицької парафії Пречистої Діви Марії.

Історія її сягає ще 21-го березня 1980 року, коли св. п. Патріарх Йосиф дав з Ватикану писемно на прямих піонерів цього святого задуму.

Наполеглива праця горсти вірних, які привезли у своєму серці найбільший скарб із рідної землі — широкую любов до своєї так жорстоко переслідуваної Церкви, нарешті дала свій owoc.

При тому слід згадати беззастановиті турботи митрополита Стефана Сулика, а в кінці нашого Владика Роберта Москаля, який оснував цю парафію в 1984 році та призначив парохом о. д-ра Ізидора Нагаєвського 1-го січня 1985 року.

Не минуло 15 місяців, як його невтомна праця над розбудовою парафії увінчалася таким надзвичайним успіхом, що вже Христові Страсті, Плачання і само Воскресіння Христове об-

ходили вірні у новозбудованому храмі.

Не від речі буде згадати, що Норт-Порт на Флориді, з його щільними водами у Ворм-Мінерал-Спрінгс, уже від довгих літ приманює туди українців з північних штатів Америки і Канади.

І не дивно, бо це ж „соціальна поліса“, куди від кількох літ тяготеє американо-канадська індустрія та її економія.

А покищо це прекрасне місце для спокійного і дешевого відпочинку для пенсіонерів. Тут не тільки можна відпочити свої артрити — ревматизми, дихати чистим повітрям та насолоджуватися ласкавими поцілунками гарячого сонця в тому часі, коли шалють хуртовини. Напрошується подібність з часів потопу світа: як колись ковчег Ноя врятував життя на землі, так тут нині виріс Божий Храм — найсвітліший середній дім збереження своєї віри і своєї національності серед чужого бурхливого моря.

Тому годиться захопити всіх тих, що бажать поблизитися до свого будинку, спричиненого холодом пів-

ночі, бодай на зиму приїхати сюди і спробувати відпочити в теплі кілька місяців.

Тут свої люди, своя рідна церква, яку збудовано коштом чверть мільйона доларів завдяки сталим мешканцям Норт-Порту і околиці та небувалій жертвенності туристів північних штатів Америки і Канади. Це ще один доказ жертвенності нашого народу на святі діла.

Нам лишається ще кілька десят тисяч долів до сплати в „Провидінні“.

Тому ми числимо на дальшу жертвенність наших парафіян, як рівнож туристів та всіх тих, яким ми вислали лоси на виїзд до двох будівельних площ. Тому парафія звертається до вас, майбутніх туристів і поселенців, а передусім до всіх тих, шом вислали лоси, відгукнутися щедро та допомогти сплатити довг, як рівнож прикрасити цей Божий Храм, з якого може в найближчому часі ви самі будете користатися.

Василь Самофал

На дарунок для дітей!

- НЕ ВИТРАЧАЙТЕ ГРОШЕЙ НА НЕПОТРІБНІ ЗАКУПИ ДЛЯ ДІТЕЙ!
- НЕ РОБІТЬ КРИВДИ ДІТЯМ — ВНУКАМ!
- ПЕРЕДПЛАТІТЬ

Річна передплата у США — \$ 8.00

Для членів УНС — \$ 5.00 дол.

“THE RAINBOW” — “VESELKA”
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

за редакцією проф. ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА

Алфавітична, багато-томова Енциклопедія України повинна бути в кожному домі американця і канадця українського походження. Базована на 25 роках праці, понад 100 науковців у цьому світі — є першорядний показник життя і культури українців в Україні і в діаспорі. Цей величавий науковий проект представляє комплексне зведення і доповнене видання по сьогоднішній ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА і приготуване під патронатом Наукового Товариства ім. Шевченка (1955-81) і Канадського Інституту Українознавчих Студій (1976-81) і Фондації Канадських Українських Студій (1976-81).

ENCYCLOPEDIA OF UKRAINE

TOM I (A-F) Перший з чотирьох томів

\$115.00 + \$4.50 пересилка

Це перший том великого твору українських науковців у діаспорі 968 сторін, має приблизно 2 800 гасел

Вповні ілюстрована

Понад 450 ілюстрацій чорно-білих, 5 кольорових, 83 мапи, 6 з них кольорові.
Велика кольорова зложена мапа України з 32 сторінковим окремим додатком назв місцевостей, пов'язаних окремо в такій самій оправі, як книжка.

Замовляйте тепер і шліть чек на \$119.50 дол.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% ставити податку.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омельян Твардовський

СК СУМ „Крилаті“ — Португальський СК 5:0

Після серії поразок в 1-й дивізії „Істерн Дистрикт Сакер Ліг“, 1-ша дружина СК СУМ „Крилаті“ в Йонкерсі почала вигравати. Після перемоги в іграх за чашу Артура Коста з клубом „Кавалірс“ 3:1 в змаганнях, що відбулися 4-го травня ц.р. (усі три голи здобув Марк Паркер), наша дружина розгромила в ліговій зустрічі 11-го травня ц.р. сильний клуб „Португез“ високим вислідом 5:0.

В першій половині „Крилаті“ вели 1:0, що його здобув Паркер. Після перерви цей же змагун з подачі воротаря Андрія Глушка підніс вислід до 2:0. Після самовбивчого третього голя Рітман змінив на 4:0 і остаточно Тоні Конція встановив вислід зустрічі 5:0. Досі наша дружина відбула 12 ігор, з яких дві виграла, дев'ять програла і одні закінчили нічиєю. Реорганізувавши дружину, провід ланки копаного м'яча надіється, що ця дружина закінчить сезон на середньому місці показника таблиці ігор.

Н.Н.

УСВТ „Ч. Січ“ — Трентон „Кікерс“ 0:1

Юніон, 18 травня. Були це останні перенські змагання 1-ої дивізії Гарден Стейт Ліги, в яких „Ч. Січ“ зазнала мінімальної поразки 0:1 і цим самим втратили можливість закінчити сезон першунюм. На протязі майже цілого сезону „Січовики“ домінували в лігових іграх та очолювали показник таблиці ігор, однак в кінцевій фазі несподівано зазнали поразки в двох кльових зустрічах з польським клубом 0:2 та в звітній, вищезгаданним вислідом, які і вирішили долю першества. Якщо йдеться про перебіг звітної зустрічі, то і в ній „Січовики“ мали ігрову перевагу, однак цим разом різко не дописували змагунів нашого нападу, які не використали щонайменше чотири нагоди до здобуття голя. Досконально відбився браз напад його чоловічого стрільця Андрія Бакуна, який цим разом виконував обов'язки „чистильника“ на позиції середнього оборонця, заступаючи відсутнього Павлюса. Свого єдиного і переможного голя німці здобули в 24-й хвилині з гарної швидкої контратаки, з якої м'яч попав у стовп воріт господарів і швидко для гостей опинився в сітці. Юний воротар „Ч. Січі“ Тарас Науменко, що вперше виступив у складі 1-ої дружини, заступаючи тим-

часово суспендованого Маріяна Хамуляка, не мав найменшої можливості оборонити свою „твердиню“. Після цього голя в першій половині і пізніше в другій „Січовики“ панували на гриші, але, як вже згадано, напад не зміг використати добрі можливості до здобуття голя, перемоги і першества дивізії. Остаточоно „Ч. Січ“ після цих змагань ще залишилася на чолі показника таблиці ігор, маючи краще відношення голя з польським клубом, який ще має одну загалу гру. Від вислуду тієї, як і залеглих зустрічей „Кікерсів“, залежатиме, чи наша дружина здобуде звання віщечемпіона, чи в гіршому випадку бронзову нагороду.

Склад „Ч. Січі“ в цих змаганнях: Т. Науменко, Торій, Сабо, А. Бакун, В. Науменко, Брієнза, Каміка, Хмилевський, Чекийо, Сабрій, Ансальмо, Сирчвіл, д-р В. Бакун, А. Бакун, Провідник Володимир Бакун.

УСВТ „Ч. Січ“ II-Сейрвіл СК II 3:3

Голи для „Ч. Січі“ здобули: Мур, Ю. Гбур і д-р В. Бакун. Склад „Ч. Січі“ II: Т. Науменко, Ю. Гбур, Б. Науменко, Б. Гбур, В. Науменко, Я. Твардовський, Мур, Бінзеський, Хамуляк, д-р В. Бакун, Мур, Сергій, С. Матвійшин. Провідниця Д. Біназеська.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Київська жіноча дружина ручного м'яча здобула чашу Європи

Зінаїда Турчин, капітан дружини.

Слідом за київським клубом копаного м'яча на Європейській спортивній арені пописалася ще одна українська дружина, цим разом в ділянці жіночого ручного м'яча „гендболу“, яка водинадцять здобула чашу Європи. У фінальному поєдинку українки подолали румунський клуб „Штіну“ („Наука“), який на Європейській арені відіграв одну з чоловічих ролей. В складі „Штіни“ виступають, між іншими, декілька змагунок збірної Румунії і між ними такі відомі як Лауріка Лунка і Маріяна Тирке. Не зважаючи на великі зусилля, румунки не змогли зупинити багатократних чемпіонів Європи і СРСР, які м з українки з київського клубу „Спартак“. У фінальних змаганнях пописалися Лариса Карло, Любов Одинокова, Євгенія Товстоган, Тетяна Горб, Велетина Зубко, Таміля Олександр, Ольга Семенова, Зінаїда Турчина, Митрюк і Наталія Русначенко.

• SERVICE •

The Ukrainian Restaurant & Caterers
132 2nd Ave. (8 St.) N.Y., N.Y. 10003
212-533-6785
PRIVATE PARTIES — Christenings — Graduations — Showers — Weddings — Anniversaries — Meetings and Wakes

Нові успіхи юного шахіста В. Іванчука

Не зважаючи на свій вік 16 років, цей юний український шахіст Василь Іванчук з міста Бережани вже добре відомий в шаховому світі. Виступаючи на цьогорічному кваліфікаційному турнірі за участь у світовій першості юнаків, Іванчук вийшов переможцем серед юнаків СРСР в місті Сочі. Був це третій за порядком більший успіх Іванчука в престижних змаганнях. Минулого року він здобув звання першуну України серед юнаків, а на початку цього року став чемпіоном СРСР серед молодих майстрів, хоч був віком наймолодшим.

В минулому році Василь переконливо здобув першість СРСР і пізніше брав участь у світовій першості, що пройшла в Об'єднаних Арабських Еміратах. Важкі, незвичні умовини, спека значно перешкодили Василеві в його змаганнях, які все таки він закінчив на усіх 50 юнаків на шостому місці. Цьогорічний юнацький чемпіонат світу проходить в серпні в Норвегії. Отже і цим разом українському юнакові прийдеться репрезентувати на цьому чемпіонаті СРСР, а есенуальний успіх Іванчука утотожнюватимуть з російськими шахістами.

(от)

„LARKA COMPANY“
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
Всі нові музичні касети та платівки в Арі (26 Перша Авеню та пір 2-ої вулиці).

• НА ПРОДАЖ •

Цінний докум. в укр. і англ. мовах.
М. Ільків
„НИМЕЦЬКИЙ КОНЦ. ЛАГЕРИ“
Оранієнбург „Клініка Верке“ і „Зондер лагер Ч. 21“ Ціна з перес. 3.00 дол. Замовляти: М. ІЛЬКІВ, 414-а Chatham Court Lakewood, N.J. 08701

• РІЗНЕ •

Шукаю самітну УКРАЇНСЬКУ ЖІНКУ, в США і Канаді, віком поміж 55-60 р. для допомоги в господарстві і бізнесі, повне утримання і винагорода за домовленням. Я самотній українець і потребує допомоги. Про більше інформації прошу писати на мою адресу: М.В.Т., P.O. Box 0684 Commerce City, Colo. 80037

HELP WANTED

NEED A BAKER — to bake challahs, rolls, cookies, and knishes.
Call 9-12 a.m. (212) 677-0606 ask for Abe or Steve or come in 9-12 a.m. ask for Abe or Steve
2nd Ave. Deli. & Restaurant 156 — 2nd Ave., (corner of 10th St.), New York City

• FUNERAL DIRECTOR •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. 10009 (212) 674-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
Funeral Director
Chapels available throughout the Metropolitan Area.

Вступайте в члени УНСОюзу!